

La primavera la sang altera

JOAQUIM VILAGRASSA

L'opinió

Primers de maig, manifestacions, protestes i mala sang. A Barcelona, un poble sofert amb aquests afers, s'exciten els carreres mentre els transeünts, *guiris* inclosos, fem fotos i vídeos amb els mòbils per explicar que també hi érem. Protestes de gent sense feina; protestes ardoroses d'estudiants amb menys raó que d'altres que no es queixen; protestes de sindicats carregats de mala raó, aburgesats en el seu estatus, però sempre amb becs d'or demagògics i esmolats que, amb

connivència amb colors polítics afins, 'piquen i maten' més que solucionen. Els grans dirigents econòmics tremolen però no tenen por; encara tenen agafada, a més a més de les parts nobles del polítics, la paella pel mànec. Al sud s'anima la queixa. L'aigua de pluja

*Minsa esperança amb l'aigua de
l'Ebre, que per imperativa
normativa legal s'acurça en el seu
cabal al final del tram del riu*

ha tornat l'esperança curta dels pagesos, 'toquem fusta', que van perdre l'última collita d'olives, i fa esclatar rams de mostra sobirana com a manna escàs que caldrà venerar, però minsa esperança amb l'aigua de l'Ebre, que per imperativa normativa legal s'acurça en el seu cabal al final del tram del riu; el català, justament. El desastrós govern anterior ens va passar, meditadament, amb raons deixant la feina per fer, i l'actual l'ha rematat a la baixa, com advertint, ara que torna a manar per majoria, que no oblida les protestes passades. Tornarà el malestar, les demagògies polítiques, els insults. A les Terres de l'Ebre, també, s'altera la mica de sang que queda.